VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY MĚSÍČNÍK ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XII

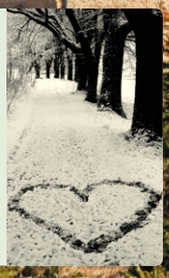
4

DUBEN 2019

POČASÍ

Zimu máme definitivně za sebou, jaká byla z pohledu čísel?

strana 6

ROZHOVOR

Prvního dubna se rozjíždí Kulturně informační centrum Volary.

strana 8

HISTORIE

Stále má číslo popisné 358. A slavnou historii za sebou, dnes chátrá.

strana 14

Mezinárodní den žen.

Sportovní ples.

Ples města.

Výroční schůze MO STP Volary.

Sportovní ples.

Ples ZUŠ.

Knihovna - Kapka vody.

Expediční kamera.

foto Ladisalav Beran, Vít Pavlík, Jaroslav Pulkrábek, Martin Falář

Foto měsíce

Na Zelený čtvrtek byl Ježíš zrazen a zajat, na Velký pátek byl za nás mučen, ukřižován a pohřben a v hrobě odpočíval po celou Bílou sobotu. Proto v tyto tři dny ztichnou kostelní věže i varhany. A protože to nařídil kdysi papež, říká se, že zvony odlétly do Říma. Ticho ale rozhodně není. Místo lahodného hlasu zvonů se městem i krajinou nese skřehotavé řehtání. Ve Volarech sice již o Velikonocích hrkače nepotkáte, ale památka po nich zůstala v kostelní věži, kde se nachází jeden velký hrkač. A tak si alespoň pomocí fotografie připomeňte, jak to kdysi vypadalo v Mlynářovicích, nebo se zajeďte podívat do Lenory, kde se tento zvyk drží dodnes. *jp*

Přes Bobík do Bobíku

Turistický pochod „Přes Bobík do Bobíku" se uskuteční již pošesté, letos v sobotu 20. dubna. Kdo během dne stihne vyšlápnout na vrchol Bobíku ve výšce 1 264 metrů a zároveň navštívit Městský hotel Bobík, obdrží originální účastnický diplom. Akci, která zahajuje turistickou sezonu na Volarsku, zabezpečuje volarský odbor Klubu českých turistů s přispěním Kulturního a informačního centra Volary.

Stejně jako v dosavadních ročnících si směr i čas může každý zvolit sám, jen je nutno dodržovat pravidla pohybu po značených trasách. Vedle špacíru jarními šumavskými loukami a lesy můžete třeba navíc na vrcholu dominanty Volarska zkusit najít kámen s letopočtem 1541 a po sestupu si pak dopřát živé volarské pivo či cokoliv podobně lákavého z nabídky Městského hotelu Bobík.

KIC VOLARY

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
  Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
  e.mail:zpravodaj@kic-vimperk.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. DUBNA**

Sloupek starosty

Vážení a milí,

držíte v ruce nové číslo Volarského zpravodaje, který již řadu let slouží jako významný zdroj informací o našem městě. A stejně tak jako se mění podoba a možnosti ostatních komunikačních prostředků, rozhodli jsme se dát nový kabát i našemu měsíčníku. Cílem této změny je vytvořit vizuálně i obsahově přitažlivý časopis nejenom pro obyvatele Volar, ale i pro jejich příznivce či náhodné návštěvníky. Zpravodaj by totiž měl nově hrát důležitou roli v oblasti cestovního ruchu a podporovat zájem o naše město. Předkládat důvody, proč je dobré přijet zrovna k nám.

Nebude to úkol snadný a neobejdeme se bez vaší pomoci. Nejenom ve formě příspěvků textových i obrazových, upozorněním na zajímavé akce či události, ale především zpětnou vazbou. Právě ta bude mít totiž rozhodující slovo při dalších úpravách, obsahových i grafických. Budeme se snažit předkládat vám informace z každodenního života města i bohatý a rozmanitý obraz kraje pod Bobíkem, z pohledu dějin i současnosti. A věřte, že je kde čerpat.

S tím vším souvisí i další aktivita nově vzniklé příspěvkové organizace Kulturně informační centrum Volary. Tím, že jí bylo svěřeno naše muzeum, bude mít na starosti i péči, shromažďování a třídění informací, fotografií, plakátů či rozličných artefaktů připomínajících dějiny našeho města. A i tady bude potřebná vaše pomoc. Neboť mnohdy to, co se dnes zdá jako nezajímavá současnost, bude za pár let těžce odkrývanou minulostí.

A tak, když jste právě otevřeli dubnové číslo Volarského zpravodaje, věřte, že nejde pouze o časopis, který vám má předat ty či ony informace, ale o náš společně vytvářený portrét města. A bez vaší spolupráce to bude portrét stále jen černobílý, přestože jej budeme tisknout v barvě a na křídovém papíře.

Vit Pavlík, starosta

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ vydává město Volary ■ Šéfredaktor: Jaroslav Pulkrábek, redakce: Miroslava Höhneová, Ladislav Beran, Petr Čmerda ■ Redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů a vyhrazuje si právo na úpravu délky textů ■ Za původnost a obsahovou správnost ručí autor ■ Příjem příspěvků – Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Vychází v nákladu 1650 ks první pracovní den v měsíci ■ Grafické zpracování Petr Marek ■ Tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví ■ Reg. č.: MK ČR E 12494.

Vážení rodiče a budoucí prvňáčci,

Základní škola Volary Vás zve k zápisu do prvních tříd. Koná se v pátek 12. 4. 2019 od 14:00 do 18:00 hodin a v sobotu 13. 4. 2019 od 9:00 do 11:00 hodin. Dostavit by se měli zákonní zástupci s dětmi narozenými od 1. 9. 2012 do 31. 8. 2013 a dětmi s odkladem školní docházky. Oznámení o zápisu bude vyvěšeno na veřejných místech poslední týden v březnu.

Petr Horálek
ředitel Základní školy Volary

Úspěchy ZUŠ Volary

Jedním z cílů Základní umělecké školy Volary je, aby žáci, kteří se rozhodnou k přijímacímu řízení na střední umělecké školy, vykonali úspěšně talentovou zkoušku. Letos se to opět podařilo. Gratuluji Kateřině Valíčkové, která se od nového školního roku stane studentkou Konzervatoře v Českých Budějovicích v oboru saxofon a Marii Slavíčkové, jež bude studovat v Českém Krumlově na střední umělecko-průmyslové škole Sv. Anežky České obor užitá fotografie a média.

Tak jako každý rok proběhly v březnu soutěže Základních uměleckých škol pořádané MŠMT. Jednotlivá studijní zaměření se střídají po třech letech. V letošním roce to byly soutěže komorních souborů s převahou dechových nástrojů a elektronické klávesové nástroje. Příští rok nás čeká soutěž orchestrů. Do okresního kola v komorní hře s převahou dechových nástrojů, které se uskutečnilo ve Vimperku, postoupilo ze školního kola celkem 8 souborů. V okrese se umístily takto: saxofonové duo – 1. místo s postupem (Erika Pavlíková, Nikola Zachová, pedagog Magdaléna Probstová), flétnové trio – 1. místo s postupem (Nikol Holubová, Matyáš Rolčík, Nelly Řezanková, pedagog Petra Koldinská), saxofonové trio – 1. místo s postupem (Štěpánka Honnerová, Kateřina Petříková, Nela Šebestová, pedagog Kateřina Pavlíková), saxofonové kvarteto – 1. místo s postupem (Lucie Prixová, Ivo Rolčík, Jakub Valíček, Kateřina Valíčková, pedagog Kateřina Pavlíková), duo příčných fléten – 1. místo (Veronika Prokopová, Nelly Řezanková, pedagog Petra Koldinská), komorní trio – 1. místo (Eliška Nachlingerová, Matyáš Rolčík, Dušan Včala, pedagog Petra Koldinská), flétnové kvarteto – 2. místo (Aneta Doležalová, Veronika Gricová, Alžběta Kozlová, Natálie Vairichová, pedagog Petra Poldinská), trumpetové kvarteto – 2. místo (Jan Andraschko, Matouš Andraschko, Jindřich Klimeš, Pavel Klimeš, pedagog František Zach).

I ve hře na elektronické klávesové nástroje byla naše škola úspěšná v okresním kole soutěže Základních uměleckých škol. Gratulujeme Monice Podlešákové ze třídy Petry Kaczkové k 1. místu s postupem do krajského kola.

Krajské kolo komorních souborů s převahou dechových nástrojů proběhlo v Sezimově Ústí. V obrovské konkurenci 26 souborů z celého jihočeského kraje vybojovaly naše soubory skvělá tři první místa (saxofonové duo, saxofonové trio a saxofonové kvarteto) a jedno 2. místo (flétnové trio). Saxofonové kvarteto navíc získalo postup do celostátního kola, kam postoupilo pouze šest souborů, a paní učitelka Magdalena Probstová obdržela zvláštní ocenění za pedagogické vedení. Všem zúčastněným moc gratuluji.

Vít Pavlík
ředitel ZUŠ Volary

Skautské jarní prázdniny

Letos jsme si užili tolik zimy, že jsme se rozhodli strávit jarní prázdniny někde níže, kde už ťuká jaro na dveře. A prázdniny na Kaplicku nedaleko hradu Pořešín neměly chybu. Již samotné probuzení pohledem na hrad bylo kouzelné, rozcvička v podhradí také prostě parádní a osvěžení vodou z pumpy bylo jen pro srdnaté skauty. Příroda na Kaplicku je přece jen jiná. První den jsme se těšili, že vyrazíme na nejvyšší horu Kohout Soběnovské vrchoviny, ale po krásném ránu začalo pršet, a tak nezbylo než změnit plán. Dopoledne jsme si vyrobili krásná trička, a protože se přece jen trochu vyčasilo, rozhodli jsme se, že projdeme naučnou stezku v okolí Římova. A ukázalo se to také jako dobrá volba.

Krátké, ale důležité

Volby do Evropského parlamentu

Ve dnech 24. a 25. května 2019 se uskuteční volby do Evropského parlamentu. V případě, že máte zájem pracovat v okrskových volebních komisích, je možné se přihlásit na Správním odboru MěÚ, kancelář č. 8, u Anny Hodánkové, případně na tel. č. 388 302 202.

Vlajka pro Tibet

I letos se Volary připojily k akci Vlajka pro Tibet, která se koná každý rok 10. března.

Dřevařské setkání

Bývalí zaměstnanci Jihočeských dřevařských závodů ve Volarech prožívají tento rok neradostné výročí. Uplyne totiž dvacet let od likvidace jejich závodu. Vzpomínky na náš závod pomalu blednou. K jejich osvěžení se sejdeme v sobotu 13. dubna v salonku restaurace „U potůčku". Začátek setkání je v 17 hodin. Hudební doprovod zajištěn.

Pavel Trnka

Březnové přání

Všem svým členům narozeným v březnu přeje MO Svazu tělesně postižených Volary hodně zdraví, štěstí a lásky.

Dále naše členy zveme na:

Turnaj v bowlingu
6. 4. 2019

Již několik let se schází střídavě v Prachaticích, Volarech a ve Vimperku senioři a zdravotně postižení na bowlingu TŘÍ MĚST. Tentokrát v sobotu od 14:00 – 18:00 hodin ve Volarech v budově Rekon Insta Volary.

Otáčivé hlediště Týn nad Vltavou a Jindřichův Hradec
18. 7. 2019

Odjezd z autobusového nádraží ve čtvrtek v 9:30 hodin, cena 400 Kč.

Svetozár Hargaš, předseda MO STP Volary

Netradiční pojetí Křížové cesty, sochy na místech, kde bychom je nečekali, nádherné přírodní scenérie, no paráda. A rozlehlé louky kolem Římova lákaly k tolika hrám… Počasí se v to odpoledne tolikrát změnilo, od zimního po zcela letní, déšť i sníh, a do toho vždy pro dokonalost krásy se co chvíli objevila duha.

V dalších dnech jsme se podívali na místa, kde kdysi jako malí skauti tábořili naši vedoucí, v údolí říčky Černé, omrkli jsme Soběnovskou přehradu, vyšplhali na hrad Sokolčí a nezalekli se ani novodobé rozhledny u Besednice. Hrad Pořešín jsme si sice neprohlédli, zatím je zavřený, ale obešli jsme ho ze všech stran, a protože na té jedné stezka končila v řece, nezbylo než vyšplhat kolmou stráň. Ač to tak nevypadalo, na vrcholku stráně se nakonec ocitli všichni, a tak jsme si mohli zahrát ještě kupu her uprostřed lesů a skal.

A co teď? Krátkými prázdninami to přece nekončí! Jaro se blíží mílovými kroky i k nám na Šumavu, už se velmi těšíme na vycházky a výpravy. Není vám líto zůstat doma? Přijďte k nám, vydejte se s námi za krásou i dobrodružstvím. Na naše jarní schůzky, vycházky i větší výpravy zveme kluky a holky ve věku od první do sedmé třídy. Neváhejte, přijďte se podívat. Předem nás můžete kontaktovat a více informací se tak dozvědět na telefonu 728 284 636 (pí Wagnerová) nebo můžete využít e-mail: dvojka.boubin@seznam.cz. A samo sebou nezapomeňte se podívat na naše webové (http://www.boubin-dvojka.estranky.cz/) a facebookové (www.facebook.com/OddilBoubinVolary/) stránky. Těšíme se na vás, volarští skauti!

Ateliéry Enviromentu a Fotografie vystavují

Ve dnech 21. 4. – 28. 4. proběhne ve Volarech plenér studentů ateliéru Environmentu a ateliéru Fotografie z Fakulty výtvarných umění v Brně. Studenti zde po celý týden budou zpracovávat individuální témata týkající se okolní přírody a města. Průběh práce bude veřejně k nahlédnutí v prostorách městské galerie.

Během plenérového týdne proběhne též několik workshopů pro děti i veřejnost v ZUŠ Volary. Uskuteční se například workshop vázání knihy, fotografie, workshop reliéfní malby a koláže a jiné.

Ateliér Environment se zabývá vztahem umění a prostředí. Studenti pracují s prostorovým, společenským a jiným zázemím v kontextu místa, ve kterém se nacházejí.

Vznikají různorodá díla, od konceptuálních po intuitivní, od malby a kresby po performance a happeningy.

Jste zváni na workshopy a také do městské galerie, kde budou nejen informace o workshopech, ale také tam budete moci zhlédnout naši práci a případně se zúčastnit probíhajících akcí.

Anna Tesařová

Zima ve Volarech

S posledním únorovým dnem skončila klimatologická zima 2018/2019 (od 1. prosince do 28. února). V tomto článku se zaměříme na porovnání zim ve Volarech, využijeme k tomu data z meteostanice umístěné v městské zástavbě, která má delší pozorovací řadu než stanice na okraji Volar, která dodává data do sítě ČHMÚ a je ve vlastnictví města Volary.

První zimní měsíc prosinec byl dle vyhodnocení ČHMÚ teplotně nadprůměrný. Průměrná měsíční teplota dosáhla v městské zástavbě hodnoty +0,4 °C, prosinec byl ve Volarech třetí nejteplejší za posledních 12 let. Srážek spadlo vůbec největší množství za 12 let – 134 mm. Sněhově si prosinec nevedl i přes vysokou průměrnou teplotu až tak špatně, souvislá sněhová pokrývka ležela 20 dní, nejvíce sněhu bylo naměřeno 12. prosince – 17 cm. Celkem v 8 dnech napadl alespoň jeden centimetr nového sněhu. Ledových dnů, tedy dnů s celodenním mrazem, bylo v prosinci jen šest, slunečního svitu bylo naměřeno pouhých 22 hodin, což je nejnižší hodnota za 10 let měření.

Druhý zimní měsíc leden byl na území republiky hodnocen jako teplotně normální. Průměrná měsíční teplota dosáhla ve městě -3,6 °C, jde tak o čtvrtý nejchladnější leden za 12 let měření. Srážkový úhrn dosáhl 92 mm a je tak třetí nejvyšší od roku 2008, kdy se srážky ve Volarech pravidelně měří. Sněhová pokrývka ležela od 2. ledna po celý zbytek měsíce, tedy 30 z 31 dnů. Nejvyšší pokrývka byla naměřena 12. ledna – 51 cm, to je zároveň nejvyšší hodnota celé zimy a také nejvyšší lednová vrstva sněhu od roku 2008. V 18 dnech napadl alespoň jeden centimetr nového sněhu, nejvíce během 24 hodin napadlo z 8. na 9. ledna – 27 cm, to je nový denní rekord ve Volarech. Celková suma nově napadlého sněhu byla za leden 101 cm. V lednu bylo zaznamenáno 12 dnů s celodenním mrazem, sluneční svit byl téměř dvojnásobný (42 h) než v prosinci, přesto šlo spíše o průměrnou hodnotu.

Únor byl teplejší než leden. Průměrná měsíční teplota ve Volarech byla -0,8 °C, šlo tak o pátý nejteplejší únor za posledních 12 let. Souvislá pokrývka ležela v únoru po celý měsíc, tedy 28 dní, nejvíce sněhu leželo 4. února – 48 cm. Srážek spadlo v únoru 44 mm. Alespoň 1 cm sněhu napadl pouze v čtyřech únorových dnech, a to pouze do 11. února, po tomto datu do konce měsíce již nesněžilo vůbec. Slunce výrazně dohánělo ztrátu z prosince a ledna, svítilo rekordních 139 hodin. V poslední dekádě února přišlo takřka jarní počasí, s minimem oblačnosti, kdy teploty téměř denně překračovaly 10 °C. Mráz byl naměřen v každém únorovém dni, ale pouze ve dvou dnech měsíce se teplota v maximu nedostala nad nulu.

Klimatologická zima jako celek byla ve Volarech v porovnání s předchozími 12 lety jako pátá nejteplejší. Nejstudenější období bylo tentokrát na přelomu druhé a třetí dekády ledna. Z 90 dnů klimatologické zimy byl celodenní mráz pouze ve 20 dnech, sněhová pokrývka ležela v tomto období 78 dní z 90 možných, pouze ve třech zimách z jedenácti ležel sníh déle. Maximální výška sněhové pokrývky byla zaznamenána 12. ledna – 51 cm. Co se týče průměrné teploty za celou klimatologickou zimu, činí průměr -1,3 °C. Srážkově byla zima v porovnání s posledními deseti lety nadprůměrná, úhrn srážek činil 270 mm, šlo tedy o nejvyšší srážky za dobu měření, tedy za 11 posledních zim. Sluneční svit byl v prosinci a lednu podprůměrný, naopak únor byl nejslunečnější za 10 let měření.

Nejvyšší teplota v klimatologické zimě 2018/2019 byla zaznamenána 27. února – 14,4 °C, nejchladnější ráno bylo 5. února 2019, kdy teplota ve městě klesla na -19,5 °C.

Ivo Rolčík

hodnoty naměřné v lednu 2019

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,8 °C	
minimální teplota	-19,5 °C	5. 2.
maximální teplota	15,6 °C	27. 2.
úhrn srážek	44,0 mm	
maximální náraz větru	14,9 m/s	10. 2.
sluneční svit	139 hod	
sněhová pokrývka (dny)	28	
maximální výška sněhu	48 cm	4. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	28 ×	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2 ×	

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,9 °C	
minimální teplota	-26,8 °C	5. 2.
přízemní minimální teplota	-30,6 °C	5. 2.
maximální teplota	14,4 °C	27. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	28 ×	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1 ×	

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,6 °C	
minimální teplota	-25,9 °C	5. 2.
maximální teplota	16,3 °C	27. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	28 ×	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1 ×	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2 ×	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,4 °C	
minimální teplota	-26,2 °C	5. 2.
přízemní minimální teplota	-28,8 °C	5. 2.
maximální teplota	14,9 °C	27. 2.
úhrn srážek	32,6 mm	
maximální náraz větru	15,4 m/s	10. 2.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	28 ×	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2 ×	

inzerce

Penzion Sněžná ve Volarech hledá výpomoc na úklid.
Vhodné jako přivýdělek na DPP.
Odměna dohodou. Tel.: 725 913 005. E-mail: rezervace@penzionsnezna.cz

PENZION SNĚŽNÁ VOLARY

Nové tituly

Beletrie

Kate Quinn: Alicina síť
Napínavý historický román, ve kterém se prostřednictvím událostí během světových válek propojí životy dvou silných žen – mladičké Charlie neúnavně pátrající po zmizelé sestřenici a staré zlomené Eve kterou pronásledují vlastní démoni.

Lisa Wingate: Než jsme byly tvoje
Píše se rok 1939. Dvanáctiletá Rill Fossová a její mladší sourozenci si žijí bezstarostný život na Mississippi. Jenže vše se změní, když jejich otec musí odvést matku do nemocnice a na dveře pak zabuší podivní cizinci, kteří sourozence odvlečou do krutého sirotčince. Rill bude muset najít způsob, jak ochránit sebe i své blízké, ale před krutou pravdou nebude moci zavírat oči dlouho. V současnosti se mladá úspěšná návladní vrací vypomoci rodičům s opravami domu a náhodou odhalí stopy dávného rodinného tajemství, které může vést k zatracení i vykoupení…

František Šesták: Od Baltu k Jadranu
Originální cestopis Františka Šestáka vznikl během cyklistické pouti podél bývalé železné opony, neprodyšné hranice, která po čtyři desetiletí 20. století oddělovala Východ Evropy od Západu.

Naučná literatura

Andrea Hejlskov: Náš velký útěk: přežije rodina mimo civilizaci?
Autorka, dánská psycholožka a matka čtyř dětí, se spolu se svým manželem rozhodla opustit civilizaci. Neustálý spěch a stres, vzájemné míjení se, absence smyslu života, který se stával konzumním, dovedlo Andreu a jejího manžela k odvážnému rozhodnutí: opustit zaměstnání, odhlásit děti ze školy, zbavit se zbytečných věcí a odstěhovat se do hlubokých švédských lesů. Zde si začali budovat obydlí a učili se znovu žít v souladu s přírodou. Života v komfortu se vzdali, aby nalezli ztracenou svobodu i jeden druhého.

Milan Kovář: Český lev v boji: speciální operace česko-slovenských zvláštních jednotek
Autor, zabývající se dlouhodobě problematikou zvláštních sil, nás uvádí do oblasti speciálních operací prováděných československými/českými zvláštními jednotkami od roku 1914 do roku 2016. Jednotlivé kapitoly odhalují odhodlání i statečnost československých vlastenců a jsou plné napětí a nových faktů.

Pro děti a mládež

Jiří Fixl: Pohádkoví pohádkáři
Jak vlastně vznikaly pohádky? Kde končí po generace vyprávěné příběhy a začínají literárně zpracované pohádky tak, jak je dnes čteme? Několik těch nejznámějších spolu s jejich autory představuje tato kniha.

Vojtěch Matocha: Prašina
Prašina je tajuplné místo, temný ostrov uprostřed zářící Prahy. Nikdo neví proč, ale na Prašině nefunguje elektřina. Lampy tu nesvítí, tramvaje nejezdí, rádio nehraje, mobil je bez signálu. A v téhle strašidelné čtvrti pátrá Jirka se svými kamarády Tondou a En po dávném tajemství, které by mohlo změnit svět. Jejich dobrodružství je o to nebezpečnější, že přitom musejí čelit partě všeho schopných dospělých chlapů, kteří mají stejný cíl. Foglarovsky laděný a mimořádně napínavý příběh doplňují ilustrace, které čtenáře vezmou přímo do nitra Prašiny.

Nejžádanější tituly od začátku roku

Beletrie pro dospělé

1. Vlastimil Vondruška – **Husitská epopej VII**
2. Patrik Hartl – **Nejlepší víkend**
3. Aleš Palán – **Raději zešílet v divočině;**
Heidi Rehnová – **Vojenská felčarka;**
Marcela Mlynářová – **Chalupářkou z donucení**
4. Jussi Adler-Olsen – **Složka 64;**
Robert Bryndza – **Chladnokrevně;**
Ivanka Devátá – **Kde spí lufťáci**
5. Alena Mornštajnová – **Hana;**
Zdeněk Svěrák – **Strážce nádrže**

Povinná četba

1. Karel Čapek – **R.U.R. Bílá nemoc. Matka**
2. Jonathan Swift – **Gulliverovy cesty**
3. Erich Maria Remarque – **Na západní frontě klid**
4. Ray Bradbury – **451 stupňů Fahrenheita**
5. Karel Jaromír Erben – **Kytice**

Literatura pro děti

1. Francisco Arredondo – **Dinosauři a fascinující pravěký svět**
2. Lauren Kateová – **Pád, Muka, Vytržení, Vykoupení**
3. Anna Novotná, Jiří Votruba – **Banán: podivuhodná cesta Bruna Banána z plantáže až do koše**
4. Jeff Kinney – **Deník malého poseroutky. Psí život**
5. Petra Martišková – **O nezbedné čertici**

foto Jaroslav Pulkrábek

Kdo neví, kam jde, může dojít kamkoliv

Toto číslo Volarského zpravodaje vychází prvního dubna. Tedy v den, kdy oficiálně začíná fungovat Kulturně informační centrum Volary, do jehož čela byl postaven Jaroslav Pulkrábek, který se stal zároveň i šéfredaktorem Volarského zpravodaje. A že jde tedy o věc veskrze aktuální, pojďme si o tom, co tato změna přinese, popovídat.

Nejsi z Volar, tak nejdříve, jaký je tvůj vztah k Volarům?

Vybral jsem si je jako své bydliště již před více než třiceti lety, ale nevyšlo to a usadil jsem se nejdříve v Záblatí a pak v Horní Vltavici. Ale ve Volarech jsem měl od počátku spoustu přátel, prožíval jsem zde události roku 1989 a poté zde vedl skauty. Z mnohých kluků jsou dnes již tátové od rodin, ale možná si vzpomenou. Třeba na to, jak jsme při vzniku Městských lesů chodili s hajným po lese a podle mapy hledali a natírali staré hraniční kameny. Pamatuji existenci předchozího kulturního střediska a ve zdejším kině jsem se učil promítat. A v neposlední řadě do Volar jedenáctým rokem jezdím měsíc co měsíc s přednáškami o staré Šumavě.

První hmatatelnou změnou je toto číslo Volarského zpravodaje. Proč a co přináší?

Asi se mnozí shodneme, že si změnu zasloužil. Prvním krokem je jeho grafická podoba. Ale i to, že vychází ne na konci měsíce, ale první pracovní den v měsíci. S tím souvisí i číslování, které historikům jednou zamotá hlavu. Po únorové „dvojce" vyjde dubnová „čtyřka".

A proč?

Když si budete chtít najít informace k událostem, které jsou s dubnem spojené, vyhledáte logicky dubnové číslo. Ale doposud jste museli hledat v čísle březnovém. Prostě se nám zdálo logičtější, aby se to krylo.

Změnil se i příjem a administrace příspěvků?

Ano. V elektronické podobě se nyní zasílají na adresu zpravodaj@kic-volary.cz. Především starší lidé, kteří mají příspěvky v papírové podobě, je mohou zanést do infocentra, kde jim v případě potřeby i oskenují fotografii.

Jiná je podoba zpravodaje, ale co obsah?

To je náročnější. V tomto čísle jsme převzali již přijaté příspěvky, které tvoří 90 procent jeho obsahu. A základ budou tvořit i nadále. Doplňovat je chceme informacemi, které nějakým způsobem mohou formovat vztah k městu. Z pohledu turistů i jeho obyvatel.

A bude co tisknout?

Toho se neobávám. Textů je mnoho, místa málo. Kdo třeba ví, kde je ve Volarech zámek, kde bylo popraviště a kde stál morový sloup. Jak to bylo se smrtí Charlese Havlata či sklárnou u Cudrovic? Navíc bychom věnovali více prostoru i osadám, které patří k Volarům. Zaslouží si to.

KIC má pod sebou i knihovnu, infocentrum a muzeum. Dají se očekávat změny i zde?

Snad jen k lepšímu. Knihovna pracuje velice dobře. Navštěvuji mnoho knihoven, mohu to tedy posoudit. Trochu potřebuje rozhýbat infocentrum. Zvláště v nabídce informací a především je nutné prodloužit otvírací dobu. A zamýšlíme se i jak co nejvíce využít potenciál muzea. Prvním krokem u obou bude získat akreditaci, což přináší spoustu povinností, ale zároveň otvírá i mnohé dveře.

Můžeš být konkrétnější?

Například v infocentru máme minimum prospektů. Chybí pro vycházkové okruhy, což zajímá ty, co již do města přijeli. Nejsou prospekty pro bazén nebo pro treehause. A ty je třeba společně s propagací lázní a pivovaru distribuovat, neboť mohou být pro někoho podnětem k návštěvě města.

U muzea je třeba si říci, co od něj očekáváme a podle toho uspořádat expozice, a případně rozjet další aktivity. A pak je tu otázka, zda to má být jen jakási výstavní plocha, nebo i „vědecké pracoviště".

Opět nějaký příklad?

Nedávno se na aukci objevila fotografie z počátku minulého století, kterou vyrobil jeden z místních ateliérů. Vyšla na pár sto korun. Ale myslím, že je škoda, že ji nevlastní naše muzeum. V rámci finančních možností by tedy mělo muzeum shromažďovat exponáty nebo mít o nich alespoň povědomí a využívat je k doplnění historie města. S tím souvisí i určitá publikační činnost. Jestliže bude infocentrum a muzeum splňovat určité podmínky, může dosáhnout na dotace i využívat různých produktů a služeb a komunikačních kanálů pro ně určených.

Dostáváme se k nabídce kulturních akcí.

Počet a složení akcí určují tři faktory. Finance, technické a prostorové možnosti a návštěvnický potenciál. Přičemž ty finance jsou nejméně důležité. Objednat divadlo trvá asi půl hodiny. Našly by se i peníze na to, aby byla dvě představení měsíčně. Ale otázkou je, zda bude dostatek návštěvníků. Vše musí být vyvážené.

Jak jsem zmínil, pozvat kapelu a divadlo není nic složitého. Kontaktů je mnoho. Denně dostávám i deset nabídek. Mnohem těžší, zato smysluplnější je vytvořit podmínky, aby místní divadelní spolek, škola či kroužek nastudoval divadelní hru. Aktivity spolků i jednotlivců jsou to, co vytváří kulturní život města. A Volary mají rozhodně na čem stavět.

Málo toho není?

To není. Ale také to není práce na jeden rok. Co musí stát na úplném počátku je jasná vize, jak by knihovna, infocentrum, muzeum, kino a v podstatě celé město mělo vypadat za pět, deset let. A tu vizi postupně naplňovat. Jak se říká, kdo neví, kam jde, může dojít kamkoli.

Petr Čmerda

inzerce

PRODÁVÁTE, PRONAJÍMÁTE NEBO HLEDÁTE NOVÉ BYDLENÍ ?

RE/MAX Profil

Realitní služby, jaké si přejete

Nabízím Vám skvělý realitní servis a férové jednání. Zaměřuji se na skutečné potřeby, dodržuji profesionální standardy a přísný etický kodex. Neváhejte mě kontaktovat.

EVA VESELÁ, mob 724 719 444, mail : eva.vesela@re-max.cz, www.remax-czech/profil

Poděkování SDH Volary

Ve dnech 10.–11. 3. 2019 zasáhl naše území orkán Eberhard. Volarští hasiči měli plné ruce práce při odstraňování škod způsobených tímto živlem.

Jednalo se především o popadané stromy přes komunikace v okolí Volar.

Bylo evidováno šest událostí. Každá z nich měla ještě takzvanou mnohočetnost zásahu. Dohromady se celkem jednalo o 17 zásahů.

Během větru bylo potřeba zprůjezdnit i železniční trať. Zásahy byly velmi náročné, obtížné a celou situaci nakonec komplikovala tma.

V průběhu zásahů se podařilo odstranit vše, a to bez poškození techniky a hlavně zdraví hasičů.

Děkuji všem zasahujícím hasičům za dobře odvedenou práci za tak ztížených podmínek.

Vít Pavlík
starosta Města Volary

Mezi obyvateli Volar najdeme přes 30 Dobrých andělů

Dobrým andělem se stává každý, kdo přispívá nadaci Dobrý anděl a prostřednictvím pravidelných finančních příspěvků tak pomáhá rodinám s dětmi, které zasáhla vážná nemoc. Díky těmto darům pak mohou jejich rodiče uhradit výdaje spojené s léčbou – například častou dopravu do nemocnice, doplatky léků, speciální stravu, zdravotnické pomůcky, rehabilitace a další potřebné terapie.

Dobří andělé pomáhají i u nás

„Celkově již dárci pomohli více než 6 218 rodin, z Volar pochází dvě z nich. Dárců, Dobrých andělů, u vás najdeme přes 30. Děkujeme všem, kteří se rozhodli nezištně pomáhat druhým. Každý den vidíme, že i malý příspěvek pomůže a dokáže vykouzlit úsměv na tváři," vzkazuje čtenářům Petr Sýkora, spoluzakladatel nadace Dobrý anděl.

Naprostá transparentnost

Veškeré příspěvky dárců nadace Dobrý anděl odevzdává potřebným rodinám do posledního haléře, protože je její provoz hrazen ze soukromých zdrojů Petra Sýkory a dalších filantropů. Navíc získává každý dárce, který se zaregistruje na www.dobryandel.cz, i přístup do svého Andělského účtu, kde vidí konkrétní příběhy rodin, kterým pomáhá. Aktuálně nadace každý měsíc přijme 100 nových žádostí o pomoc a celkem odesílá příspěvky více než 3 400 rodin.

Poděkování

Je za námi Charitativní ples dárců krve konaný 2. 3. 2019.

Nálada byla roztančená, hudba parádní. Pořádně jsme si zablbli. Tombola byla pro všechny. Dobré pivo teklo proudem. Myslím, že všichni byli spokojeni.

Bez sponzorů by se tato akce ale nemohla konat. Každý rok se jich schází čím dál více. Hodně lidí chce nějakým způsobem podpořit tuto charitativní akci. Je vidět, že Ples dárců krve má již letitou tradici.

Chtěla bych za sebe a za manžela jako za organizátory této akce a za všechny aktivní i bývalé dárce krve srdečně poděkovat všem sponzorům, díky kterým se tato akce může úspěšně konat a společně můžeme alespoň jednou za rok všem dárcům krve poděkovat tombolou, tancem, dobrou muzikou, pitím a dobrou zábavou.

DÍKY.

MUDr. Michaela Neumanová

Dne 5. 2. 2019 uplynulo již 6 smutných let, kdy zemřel můj bratr

Jaroslav JANOUŠEK.

Vzpomeňte na „Jaryho" společně se mnou. Sestra Eva s rodinou.

Dne 1. 4. 2019 uplynou 3 roky, kdy nás navždy opustil pan

Josef DOLEJŠEK.

Vzpomínají otec, sourozenci Libuše a Vratislav s rodinami.

Dne 15. 4. 2019 tomu bude 5 let, kdy nás navždy opustil pan

Karel BÁRTA.

Vzpomínají manželka, děti, ostatní příbuzní a známí.

Dne 16. 4. 2019 uplyne 10 let, kdy nás navždy opustil milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan

Štěpán ALBERT.

S úctou a láskou vzpomínají manželka a dcery s rodinami.

Dne 2. 4. uplyne 5 let, kdy nás navždy opustila

Vlasta TŮMOVÁ.

Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. S láskou a úctou vzpomíná celá rodina.

Vážení čtenáři,

jelikož březnové číslo Volarského zpravodaje již nevydává Odbor kultury a cestovního ruchu MěÚ Volary, ale nově vznikající příspěvková organizace Kulturně informační centrum Volary, využíváme této cesty, abychom mohli alespoň krátce poděkovat všem příznivcům, kritikům, dopisovatelům a distributorům našeho periodika. Velké poděkování patří také Tiskárně Černý v Černé v Pošumaví za dlouholetou, ochotnou a vstřícnou spolupráci.

Redakční rada Volarského zpravodaje

KULTURNÍ PŘEHLED

1. 4.
17:00
pondělí

DESKOHRÁTKY

DDM

Kdo si hraje, nezlobí, běžné i záludné hry, odpoledne plné her.

6. 4.
20:00
sobota

COUNTRY BÁL

SPOLEČENSKÝ SÁL

K tanci a poslechu hrají Rybníkáři.

vstupné 70 Kč, dámy v sukních a páni v kloboucích 60 Kč

10. 4.
20:00
středa

ŽENSKÉ NEBE

SPOLEČENSKÝ SÁL

Zatímco České nebe je kromě babičky (neboť „Božena Němcová je neprůchodná“) ryze mužská záležitost, Ženské nebe je plné vzácných a výjimečných žen.

kabaret, vstupné 120 Kč, předprodej od 1. 4. v infocentru

12. 4.
-
14. 4.
pátek - neděle

MILITARY DEATH MARCH

Pochod věnovaný uctění památky obětí pochodu smrti 1945.

Extrémní dálkový pochod určený pro všechny ty, kteří chtějí poznat co v nich skutečně je.

13. 4.
od 14:00
sobota

DEN ZEMĚ – UKLIĎME SI ČESKO

Buďme na matičku Zemi hodní! Uklidíme Volary a okolí.

sraz před DDM Volary

16. 4.
10:00
úterý

ZVÍŘÁTKA KOLEM NÁS – KOCOUREK MOUREK

KNIHOVNA

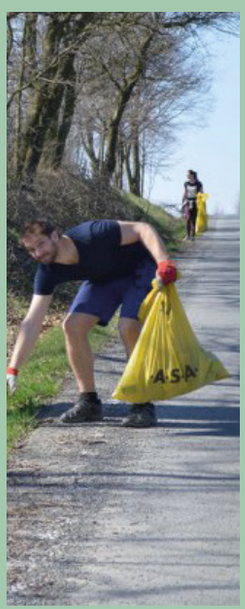
Povídání o zvířátkách, místech, kde žijí, čtení pohádek, výtvarná dílna dle tématu. Pokračování 5. ročníku projektu „Včelka Mája čte dětem“. Akce proběhne ve spolupráci s MŠ Volary.

17. 4.
středa

VAJÍČKOVNÍK

Oslavíme příchod jara, ozdobíme stromy u pošty, uděláme si město hezčí, vyrobme si svá vajíčka.

akce pro MŠ a ZŠ v dopoledních hodinách

18. 4.
9:00
čtvrtek

JARNÍ DÍLNA

DDM

Tvoření pro děti i dospělé, jarní dekorace na stůl, okno či do zahrady.

s sebou přezůvky a vyfouklá vajíčka

19. 4.
10:00
pátek

VELIKONOČNÍ PEČENÍ

MUZEUM

Péct se budou tyto pekařské výrobky: housky, česnekové placky a chleba.

Po poledni pak jidáše a mazance.

23. 4.
18:00
úterý

ENSEMBLE UNIQUE

ZUŠ

Kathrin Gandera – Schumann (příčná flétna), Jan Meisl (akordeon – bajan).

.

KIC VOLARY

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

DUBEN 2019

23. 4.
10:00
úterý

ZVÍŘÁTKA KOLEM NÁS – KOCOUREK MOUREK

KNIHOVNA

Povídání o zvířátkách, místech, kde žijí, čtení pohádek, výtvarná dílna dle tématu. Pokračování 5. ročníku projektu „Včelka Mája čte dětem“. Akce proběhne ve spolupráci s MŠ Volary.

26. 4.
18:00
pátek

DEN UČITELŮ

SPOLEČENSKÝ SÁL

Poděkování učitelům za jejich nelehkou, ale nenahraditelnou práci.

29. 4.
18:00
pondělí

TOULKY STAROU ŠUMAVOU S EMILEM KINTZLEM

SPOLEČENSKÝ SÁL

Šumavská legenda Emil Kintzl obrazem i slovem spolu s režisérem Zmizelé Šumavy Jeňýkem Fischerem o šumavské historii.

vstupné dobrovolné

30. 4.
17:00
úterý

ČARODĚJNICE

NÁMĚSTÍ

Rozloučení s dubnem v čarodějnickém reji pro malé i velké. Kostýmy vítány. Čarodějnická olympiáda, čarodějnický průvod.

pořádají Sbor dobrovolných hasičů, DDM, Český svaz žen, KIC

nyní probíhá

GRUPPE 16

MĚSTSKÁ GALERIE VOLARY

Čtyři výtvarníci, každý svým osobitým způsobem zobrazuje pohled na svět.

připravujeme v květnu

1. 5.
10:00
středa

ZAHÁJENÍ MUZEJNÍ SEZONY

MUZEUM

Slavnostní zahájení, divadelní pohádka, dílnička pro děti.

9. 5.
18:00
čtvrtek

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY: LUCIE KOHOUTOVÁ

KNIHOVNA

Historie stravování a staré recepty ze Šumavy s úspěšnou autorkou kuchařských knih.

vstupné dobrovolné

Rozhovor s Martinem Sedlákem

S Martinem Sedlákem o volarské kopané

Od podzimní části jsi předsedou fotbalového klubu Tatranu Volary, kdo s tebou tvoří výbor oddílu kopané a jaké jsou cíle Tatranu v současném období?

V září proběhla mimořádná Valná hromada, kdy se volil nový pětičlenný výkonný výbor. Kromě mě byl zvolen jako místopředseda Lukáš Iliev, sekretář Honza Šnelcer, vedoucí mládeže Martin Honner a vedoucí trenérů Jaroslav Fučík. Cíl, se kterým jsme do toho šli, byla práce s mládeží, na které chceme stavět. Vytvořit dětem důstojné podmínky pro jejich možné rozvinutí se do fotbalového světa, tedy zajistit kvalitní tréninky, ale i zázemí, které doufám v budoucnu bude chloubou města.

Jarní část klepe na dveře, jak se klub dospělých připravuje na druhou polovinu soutěže. Přišel do klubu nějaký nový hráč a kolik je v současné době hráčů v kádru?

I když se zdálo, že bude dostatek času na přípravu, než jsme se stačili rozkoukat, jarní sezona je tu. Mužstvo dospělých tvoří 20 hráčů, takže co se týče kvantity, jsme spokojeni. Nové tváře nejsou, spíše staronové. Vrátil se gólman Martin Taranza, z Borových Lad přišel Stanislav Mach a podařilo se nám ze Čtyř Dvorů přivést Tomáše Kočárka. Samozřejmě jsme si stanovili plán přípravy a představu , kde bychom se chtěli v tabulce po jaru nacházet. Co se týče přípravy, tak se bohužel nepodařilo splnit hned první bod, a to její kvalitu. Momentálně se mužstvo dospělých schází jednou týdně v tělocvičně. Máme před sebou tři přípravná utkání na „umělce" v Prachaticích. Dvě utkání již proběhla, a to vždy se soupeřem z Horní Plané hrajícím 1B třídu, kterého jsme přehráli v obou případech s výsledky 3:0 a 5:0. Před začátkem jarní sezony nás čeká generálka s týmem Chvalšin, hrajícím okresní pohár.

Velkou porci práce věnujete mládeži. Kolik je v současné době v Tatranu oddílů a je jedním z cílů i vytvořit tým žáků, tak aby byla návaznost i tady? Žákovský fotbal chybí již delší dobu.

Chceme vytvořit podmínky, aby ve Volarech byl opět tým žáků a pokud možno i dorostenci. Ale to je ještě poměrně dlouhá cesta. Záleží nám také na zviditelnění fotbalu ve Volarech. Obsazením všech věkových kategorií i kvalitou. Momentálně má náš oddíl dvě mládežnická mužstva – mladší přípravku a starší přípravku. Zejména mladší přípravka začala oproti ostatním klubům na podzim bez zkušeností se soutěžním zápasem, a jelikož jsou na vynikajícím druhém místě, jsou velikým příslibem. Ostatně stejné umístění drží po podzimu starší přípravka, tudíž s mládeží jsme po půl roce nadmíru spokojeni. Ano, od podzimní části tohoto roku budeme dělat tým žáků, a jelikož máme nadstandardní počet dětí u mladší přípravky, chtěli bychom tam mít dva týmy. Tudíž se od dalšího fotbalového ročníku na podzim rozšíříme na čtyři mládežnické týmy. Ještě bych zmínil trenéry, kterým patří velké poděkování za to, jak přistupují k roli, kterou zastávají. Oddíl mladší přípravky má na starosti Martin Honner a Jaroslav Fučík, oddíl starší přípravky Václav a Ondřej Nechutní s pomocí Jana Šnelcera. Osobně těmto pánům prostřednictvím Volarského zpravodaje velice děkuji a smekám před jejich elánem, chutí a hlavně jejich velkým srdcem pro tuto práci.

> Momentálně mužstvo dospělých tvoří 20 hráčů, takže co se týče kvantity, jsme spokojeni.

V současné době je tendence předat nebo provozovat fotbalový stadion společně s městem. Jaká je představa obou subjektů a jaké změny bys přivítal?

Zatím bych to nerozváděl, jelikož je to v prvopočátku a do dneška proběhlo jen jedno jednání s panem starostou a paní místostarostkou, kdy jsme jim nastínili naše představy o tom, jak dosáhnout toho, aby nejen fotbal, ale veškerý sport byl na vzestupu a o Volarech se po sportovní stránce mluvilo jen v pozitivech. Samozřejmě je to běh na dlouhou trať, a proto je třeba začít co nejdříve. Jednání bylo velice vstřícné a myslím si, že jsme na dobré cestě. Mým přáním je, aby se fotbalový areál vybudoval znovu a popřípadě zrekonstruoval tak, aby byl důstojným prostředím nejen pro hráče, ale i všechny příznivce sportu. Zjednodušeně řečeno bych tady rád viděl víceúčelový sportovní areál.

Je před vámi složitá cesta, ale nic není rovné a všude jsou zákruty, co tedy Tatran připravuje pro jarní část. Jak budete provádět nábor dětí?

Vždy se najdou nějaká záludná negativa, která kolikrát berou chuť s něčím pracovat. Jak je známo, i my všichni, kteří do fotbalu máme chuť, tak děláme ve volném čase a hlavně zadarmo. Naopak finance z vlastního jsou kolikrát potřeba. Kdybychom ale měli podlehnout každému negativnímu názoru, nemohli bychom to dělat. Na duben připravujeme nábor dětí ročníků 2005–2014. Formou letáků do škol a školek, využijeme sociální sítě, zaměříme se i na okolní obce, kde nemají děti možnost se fotbalově rozvíjet a budeme se snažit jim u nás tuto možnost nabídnout. Nábor budou mít v permanenci trenéři a určitě děti přivítají s úsměvem a nějakými fotbalovými dovednostmi, kterési budou moci děti vyzkoušet a zjistit, zda jejich volba je správná. Za všechny mohu říci, že se těšíme na nové tváře.

Jak by mohla pomoci fotbalistům Tatranu Volary veřejnost, která, a to nejen u nás, v současné době o sport příliš nestojí?

Veřejnost je velice důležitým faktorem pro dobré podmínky a fungování subjektu, jako jsme my. Ve Volarech je málo informována a proto celkově o sport u nás nestojí. Je třeba, jak jsem již zmiňoval, podpořit místní sport jako celek ze všech stran a více informovat o tom, co se kde děje a připravuje. Chybí více informací, na kterých se snažíme také pracovat. Je to náš další cíl do jarní části sezony. Prvním krokem pro informování veřejnosti je tento článek.

Ladislav Beran

Přípravky Tatranu

Benjamínci volarského Tatranu mají přípravu na jarní boje za sebou. Ta se v listopadu přesunula do tělocvičny bývalé základní školy, kde se trénovalo dvakrát v týdnu víceméně formou hry se zaměřením na práci s míčem a na zlepšování koordinace a fyzické kondice. Přípravu doplnila účast v trojici víkendových turnajů, odkud si nejmenší fotbalisté odvezli souhrnné 6. místo.

Mladší přípravka odehrála prozatím celkem 7 turnajů – 15. prosince a 5. ledna turnaj v Českém Krumlově, kde deset týmů ve dvou skupinách hrálo systémem každý s každým a pětice týmů (dva nejlepší ze skupiny a třetí s lepším bodovým ziskem) postoupila do finále, které se konalo 17. 12. v Českém Krumlově. Volary nechyběly a získaly druhé místo.

Turnaje v bavorském Waldkirchenu 2. a 24. února byly opět novou zkušeností. Velká hala, jiná pravidla, velké množství diváků. Ale i tak kluci zanechali dobrý dojem a z obou turnajů si odvezli 5. místo z 10 týmů.

19. ledna byli benjamínci Tatranu pozváni na přátelský turnaj do Bavorova, kde vybojovali 2. místo, den na to na turnaji ve Větřní skončili druzí ze šesti.

Začátkem dubna bude zahájena jarní část, kdy opět každou středu bude tým hrát mistrovské zápasy okresního přeboru a cílem je předvádět stejně dobrou hru, jaká se nám dařila i v podzimní části.

A co nás čeká? Turnaj MC Donald's cup, okresní kolo pro ročníky 2007–2008 a 2009–2010 v jarních měsících, s ohledem na potřebnou finanční podporu rodičů je rozjednán červnový turnaj v Salzburgu a nábor nových hráčů (začínalo se s osmi, dnes jich je dvacet).

Nejmenší hráče přijal starosta města Vít Pavlík na půdě radnice, kde jim předal míče a dresy a poděkoval jim, vedení klubu a rodičům.

Ladislav Beran (redakčně upraveno)

O pytlácích na Šumavě

Mlčenlivá divočina hlubockých lesů, v nichž už v říjnu nadchází zima a lehají bílé mlhy, aby ve své roucho zahalily černé smrky, lákala bohatstvím zvěře nepovolané lovce od nepaměti. Pytláctví tu bylo tak rozšířené, že lesníci, hajní, i panští myslivci jisti životy si nebyli, neboť často celé tlupy pytláků takřka denně revíry se potulovaly, zvěř honily, a i při vykonávání lesní služby lesníkům vyhrožovati se odvažovaly.

K Šumavě se váže několik základních pouček. Říká se o zdejším ovzduší, že je tak drsné, že zde nedozrají ani jablka a jsou kyselá. Rovněž tak se říká, že chalupy zde bývaly tak malé a za velkých zim se krčily ve sněhu jako myši. Poslední takovou průpovídkou bylo, že když se jde od shora dolů po každé osadě, tak je v každé chalupě pytlák a když se jde zpět, tak bydlí pytlák v každé chalupě. Sedláci si museli nechat líbit škodu, kterou působila zvěř, ale i škodu vzniklou o honech. Proto se rozmohlo pytláctví. Vrchnost však činnost pytláků krutě trestala. Například ve starých dobách byla ovčáckým psům utínána část předního běhu. Chycený pytlák byl ihned pověšen, nebo mu byly vypíchnuty oči. Přistižení byli do jeleních kůží zašíváni, a psy trháni. Nebo byli přivázáni na divoké zvíře s ním byli hnáni. V zimě zaháněli pytláky do vody až zmrzli. Střílet se na ně mohlo jako na zvěř. Proto se naopak pytláci mstili na hajných. Také v šumavských lesích se dost pytlačilo, většinou to byli sedláci, kteří lovili více z náruživosti než z potřeby. To jen chudí lidé si z hladu sem tam odstřelili zajíce. Bylo také dost pytláků úplně cizích a z daleka. Dřevo z vrchnostenských lesů a lesní plody byly vcelku dostupné, dařilo se i paběrkování obilovin na polích, avšak potíž byla s masem, které domácí chlívek nabízel málokdy. V úvahu tak přicházela za setmění zvěřina, lákající snadnou dostupností. Mnohdy však nešlo jen o spotřebu masa uloveného zvířete v rodině, ale i o výhodný zdroj příjmů z prodeje. Bývali to totiž venkovští hospodští a někdy i faráři, kteří od pytláků zvěřinu ochotně odkupovali, kdykoliv jim byla nabídnuta. Do lesních houštin se někdy vydávali i sami. Byli tu však i odvážní a nebojácní sedláci a čeledíni s nezkrotnou loveckou vášní a s přáním přemoci vrchnost v podobě jejích představitelů - myslivců, hajných, celníků i žandarmů, nechyběli mladíci, skrývající se ve válečných časech před vojenskou službou, zběhlí vojáci, vrazi, nebo zločinci na útěku. Starého data jsou zprávy o nebezpečnosti hraničních lesních oblastí kolem Třístoličníku. Historické prameny citují zprávu schlägelského opata Siarda Woratha, kterou v roce 1711 poslal vládě do Lince: „Vypadá to, jakoby se lůza ze všech končin, pacholci a party zlodějů, shromáždila na Šumavě. Přepadají různé selské usedlosti a předevčírem v noci napadli obec Aigen, vyplenili čtyři měšťanské domy, kde pobrali všechno, co mohli. Byli pronásledováni, ale marně. Vyhrožují, že přepadnou i klášter, a stejně řádí na krumlovském panství. Zvěř hledá ochranu v českých lesích." V neproniknutelných hvozdech se shromažďovaly bandy i jednotlivci, jako byl třeba Franz Miedl, přezdívaný „Drukker-Franzl", kterého v polovině 18. století znali po celé česko-bavorské a česko-rakouské hranici. K jeho dopadení schlägelskou a krumlovskou vrchností bylo přikročeno při rozsáhlé akci za velkého lesního požáru, který v létě 1753 zuřil pod Plechým a byl patrně založen

„samotnými podezřelými zde žijícími pobudy", avšak bezvýsledně. Jiný „lesní obyvatel", jakýsi Michael Scherhäufl z Radingu, se na rozhraní 18. a 19. století zdržoval v jeskyni na Plechém, nazývané po něm „Scherhäufl-Lucka". Pytláci pocházeli většinou z panství Wolfstein a Jandelsbrunn. Nalákáni zejména silnou a početnou jelení zvěří, pronikali od 40. let 18. století z důvodu nejasného vymezení hranic až čtrnáct mil hluboko na české území, kde přepadali myslivce, střídali na ně, brali jim zbraně, zraňovali je, nebo je krutě týrali. Poměry se ještě zhoršily v období napoleonských válek, kdy z Francie k nám zavál vítr svobody a každý i v lese chtěl svobodně lovit a být vlastním pánem. A tak do hraniční oblasti začaly pronikat hordy válečných uprchlíků se zbraněmi v rukou: „V kapitule je mnoho lidí, kteří se živí pouze pašováním. Často táhnou se svým zbožím, totiž s cukrem, kávou, tabákem, kapesními hodinkami, hedvábnými látkami i kožešnickým zbožím v počtu až padesáti osob po otevřené silnici se zbraněmi volně kolem mýtných a hraniční stráže, a dozorci, kteří nemají odvahu je zastavit, je musejí nechat jít.", napsal do svého hlášení Joseph Milbiller v roce 1796. Dozorcům sebrali i zbraně. K těžkému střetu došlo 23. prosince 1806, kdy asi stopadesátičlenná horda dezertérů, vrahů a zločinců na útěku zaútočila mezi Čechami a Pasovem, v oblasti Třístoličníku u Nového Údolí a Horní Plané, na celní dozor a třiačtyřicetičlenné vojenské komando. Dozorci Ritter a Strnad byli zraněni tak, že první na následky střelby druhý den zemřel. Oběma sebrali pytláci zbraň, kapesní hodinky, jeden voják přišel o další služební zbraň. Jako vůdci celé tlupy byli zjištěni Michael Scherhäufl a Mathias Schönberger z Lackenhäuseru. Po této události podala česká vláda do Mnichova stížnost diplomatickou cestou. V březnu 1807 se rakouský vyslanec v Mnichově Jindřich Stadion obrátil na bavorskou vládu se žádostí o zatčení hlavních aktérů a učinění takových opatření, která by podobným akcím zamezila. Na královský rozkaz byly zpřísněny tresty v hraniční oblasti, do míst byl poslán vojenský oddíl. Mathiase Schönbergera se však podařilo zatknout až v listopadu 1807, kdy „pro podání žaloby kvůli dluhům" se přihlásil sám, Scherhäufl zmizel. Po rozprášení bandy byl na hranicích nějaký čas klid, který ale netrval dlouho. Už v roce 1816 hlásila služební hraniční stanice Vimperk na pražské zemské gubernium, že „padesáti až stočlenná ozbrojená skupina pašeráků z Lockenhäuseru se psy - stopaři vtrhla od oblasti Českých Žlebů, aby provozovala svoje řemeslo, spojené s pytláctvím, loupežemi a krádežemi dřeva, přičemž panští myslivci ani vojenské komando nejsou schopni těmto špatnostem zamezit". K udržení pořádku musel být na Šumavu převelen šestý myslivecký batalion, na bavorskou stranu pak polovina eskadrony Hessensko-Homburských husarů a dva oddíly polních myslivců.

Zdroj:
Myslivecké zábavy 1/2008,
Lumír KOTHERA

Co se psalo před třiceti lety…

Letos si připomeneme 30. výročí sametové revoluce, která ukončila komunistický totalitní režim. V každém čísle si dobu před třiceti lety připomeneme znovu zveřejněním článku z Volarského zpravodaje, který vycházel v roce 1989…

Pionýrská skupina kpt. Jána Nálepky při zdejší základní škole uspořádala turistický výlet „Bílou stopou za hrdiny". Devět dospělých a 45 dětí se vydalo vlakem na Dobrou, odkud pokračovali pěšky k pomníku Rudolfa Kočího, aby zde uctili jeho památku. Poté pokračovali směrem na Soumarský Most a odtud se vlakem vrátili zpět do Volar.

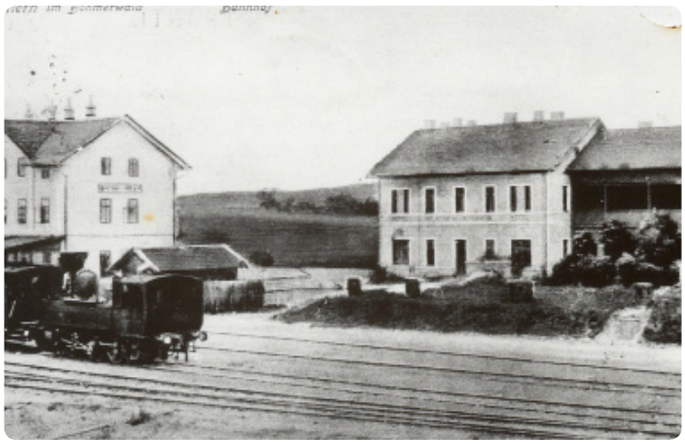

Č. p. 358 hotel Weitenthal, nocležna ČSD

Nádražní hotel č. p. 358 byl vystavěn v roce 1899 zároveň se stavbou volarského nádraží. Oba objekty stály tehdy „10 minut za městem". Hotel patřil Karlu Weitenthalovi, po němž nesl i jméno. Klientelu tvořili hosté, kteří do Volar přijížděli vlaky, i železniční personál. Když byla síť šumavských železnic propojena do dnešní podoby a spojena s Bavorskem (1910), byl dvojnásobně zvětšen i nádražní hotel, a to přístavbou směrem k městu. Hotel se chlubil svou moderností i slavnostním sálem, pořádaly se zde i reprezentační akce včetně plesů a představitelé městské honorace zde měli svůj štamgastský stůl. Působivé stromořadí nádražní aleje sahalo až před nádražní hotel a v jeho stínu stál altán s venkovní verandou. Za svůj brala Weitenthalův podnik i česká menšina, než si v roku 1931 v jeho sousedství vystavěla hotel Chata. V roce 1933 koupil objekt volarský pivovar a proměnil ho v Pivovarský hotel. Pivovar přistoupil k modernizaci budovy a výrazná oblouková okna dodala hotelu na velkorysosti. V roce 1936 byla na západní straně přistavěna dřevěná veranda a na východní straně garáž. V ní parkovalo nákladní auto, jímž volarský pivovar rozvážel sudy. Tyto stavební úpravy prováděla volarská firma Karl Kozeny, která stavěla i hotely Chata či Sport.

V roce 1945 zabrala Pivovarský hotel pro své potřeby americká armáda, po jejím odchodu pak Čs. státní dráhy. Nocležna s kantýnou byly nezbytnou součástí nepřetržitého provozu uzlové stanice, v níž pracovalo na dvě stě zaměstnanců. Prostory budovy č. p. 358 sloužily nejen ubytování, stravování a školením, ale také oslavám Dne železničářů, dětským besídkám i svatebním hostinám. Prostor mezi nocležnou a staniční budovou sloužil jako shromaždiště a výchozí místo prvomájových průvodů a vojenských přehlídek. V přepažené garáži fungovala schůzovní místnost pro odboráře a svazáky, naposledy v ní byla umístěna i staniční knihovna. V současnosti je celý objekt uzavřen a neudržován. Garáž byla pro nezpůsobilý stav v r. 2012 stržena.

Roman Kozák

Hans Schreiber

narozen 24. 12. 1859 Volary, zemřel 8. 1. 1936 Č. Krumlov

Hans Schreiber se narodil roku 1859 ve Volarech v rodině obchodníka s lnem. Ale který den přesně, je otázkou. Na hrobě jest napsáno 23. 12., v matrice 24. 12. a většina odborných publikací a encyklopedií uvádí 25. 12. A tak se budeme řídit matrikou. Studoval na prachatickém gymnáziu a českobudějovické reálce, poté na univerzitách v Praze a Vídni. Byl činný ve studentských spolcích, z přírodních věd se zajímal především o botaniku a petrologii, také o fyziku. Získal aprobaci k výuce meteorologie, chemie a technologie na vysoké škole půdních kultur ve Vídni, pak vyučoval na vyšší zemědělské škole v Děčíně, aby se posléze stal ředitelem zimní zemědělské školy ve Stodu u Plzně (1895–1922). Rozsáhlou a nezapomenutelnou vědeckou práci, jíž se proslavil, vykonal Hans Schreiber v oblasti výzkumu slatí a využití rašeliny.

Nejprve si rozšířil vzdělání a zkušenosti na rašeliništích v Německu (Brémy, Braun-schweig), aby pak v roce 1897 na Hoře sv. Šebestiána v Krušných horách založil pokusnou stanici. V rašelině byla tehdy spatřována slibná budoucnost; bylo na ni nahlíženo jako na slabší náhradu ropy. Vyskytovala se zejména v chudších horských oblastech a úkolem výzkumu bylo najít její co nejširší průmyslové využití. Dosud byla rašelina jen sušena na topivo a stelivo. Nové technologie hledaly cesty, jak z ní získávat maziva, oleje a další průmyslově využitelné látky. Konečným důsledkem měl být ekonomický vzestup dotčených oblastí.

Režim školy ve Stodu, kde se učilo jen pět zimních měsíců, umožňoval Schreiberovi věnovat každoročně sedm měsíců cestám za rašeliništi nejen Čech, Rakouska a Bavorska, ale celé Evropy. Postupně Schreiber osobně navštívil a odborně prozkoumal 246 rašelinišť na Šumavě, 63 v Bavorsku, 68 ve Vorarlbersku, 124 v Solnohradsku, 22 míst v jižních a 185 v severních Čechách, tedy více jak 700 lokalit. Procestoval také Skandinávii, Pobaltí, Dánsko, Belgii, Nizozemí, Švýcarsko, Francii, severní Itálii a další oblasti, ponejvíce na svém bicyklu. Prokázal tak i obdivuhodnou fyzickou kondici a vytrvalost, nemluvě o jazykových schopnostech. Vzhledem k jeho postavě a vášnivému odbornému zaujetí získal mezi volarskými usedlíky přezdívku „rašelinový mužíček".

V roce 1900 založil a patnáct let vedl odborný časopis rakouskoněmeckého rašelinového spolku, který zanikl v důsledku světové války, když si předtím dokázal získat víc zahraničních odběratelů než domácích. Spolek za svou činnost získal roku 1904 v Berlíně stříbrnou plaketu ministerstva zemědělství, Schreiber sám pak byl oceněn čestnou cenou. Obdobného, avšak nejvyššího ocenění se spolku i Schreiberovi dostalo také o dva roky později v Liberci. V budějovickém nakladatelství Moldavia vyšla Schreiberova kniha Slatě a vřesoviště Šumavy. Volarský rodák byl dlouhodobě přední osobností výzkumu rašelinišť a korespondenčním členem řady zahraničních odborných spolků; čestné členství mu udělila i Společnost pro rašeliniště USA.

Hans Schreiber vedl osvětové a vzdělávací kursy, vedle toho se zajímal i o historii svého oboru. Navzdory své zcestovalosti měl k rodné Šumavě natolik silný vztah, že svou vášeň pro sbírky směřoval rovněž na svou domovinu. Byl to právě Hans Schreiber, kdo inicioval vznik prvního muzea Šumavy, a to v Horní Plané. Ve svém životě i díle spojoval touhu po pokroku, úctu k minulosti i činorodost. Schreiberovými slovy řečeno: „Zemřelí mají být ctěni, avšak živí mají pracovat!"

Schreiberův rodný dům nad kostelem v ulici 5. května č. p. 145 dodnes stojí, na hřbitově je k vidění jeho hrob (Schreiberovo jméno na náhrobním kameni doplňuje titul „Direktor").

Roman Kozák

Uhlíky od Zaunova mlýna

Jihozápadně od Volar, hodinku cesty od farního kostela svaté Kateřiny, stával starobylý Zaunův mlýn. A na vršku cestou k němu pak velký dřevěný kříž s malovaným plechovým korpusem Ježíše Krista. Kdysi ho tam vystavěl neznámý dobrodinec. Snad pro potěchu duše poutníků, snad proto, že jej tížil nějaký velký hřích. Jedné zvláště kruté šumavské zimy se tudy ubírala chudinká volarská dělnice domů z posluhy. Před několika měsíci přišla o práci v továrně na zpracování dřeva, a tak nyní chodila za výdělkem, který se vyskytl ve dvoře nedaleko mlýna. Za tmy se každé ráno vydávala na cestu, za tmy se vracela. V pondělí stejně jako v neděli, sedm dní v týdnu. Sněhem zavátá úvozová cesta jí promáčela vlněnou sukni a sníh si pomaloučku hledal cestu i do slámou vycpaných dřeváků. Cesta k vršku, kde kříž stával, vedla lesem. Už se těšila, že se mezi stromy alespoň trochu schová před větrem, který jí na lukách z těla odebral poslední zbytky tepla. Toho dne však její pozornost upoutal oheň hořící sotva metr od paty kříže. Pomyslela si, že jej dřevorubci zřejmě špatně uhasili a vítr pak znovu rozfoukal. Či snad zůstal hořet po některém z tuláků. Z věže kostela svaté Kateřiny odbíjel zvon klekání, a tak se na chvilku zastavila, aby se krapet ohřála. Musela však pospíchat domů. Byly zrovna Hromnice, chtěla stihnout večerní bohoslužbu a odnést si posvěcenou svíčku pro zlé časy. Jen co při bimbání zvonu odříkala modlitbu Anděl Páně, už pomýšlela na odchod. Aby si na cestu odnesla alespoň trochu teplíčka, nabrala pár uhlíků do omláceného plecháčku a při chůzi jej pak svírala pevně v dlaních.

Ušla však jen několik desítek metrů, uhlíky zhasly a přestaly hřát. Už už je chtěla odhodit do sněhu, avšak při pohledu do plecháčku nespatřila černé vyhaslé uhlíky, ale třpytivé zlaťáky, jako by zrovna spadly s raznice mincmistra. Nevěřícně zírala na nenadálé bohatství a strach se mísil s radostí. Nevěděla, zda má mince i s hrnečkem zahodit a spěchat domů, nebo si cestou zvesela výskat. Nejednou slyšela vyprávět o tom, jak se nečekaně nalezený poklad proměnil v listí či hejno myší, a málokterý ten příběh končil šťastně. Když se ale trochu vzpamatovala, rychle se otočila a svírajíc křečovitě plecháček uháněla zpátky ke kříži nabrat si ještě několik kouzelných uhlíků. Ať však hledala, jak hledala, po ohni nebylo ani památky. Jen neporušená bílá plocha, kterou protínal řetěz jejích vlastních stop vedoucích bez zastavení kolem kříže. Pospíchala tedy rychle domů. Cestou stále prohlížela mince, zda se opět nepromění ve vyhaslé uhlíky, listí, myši nebo něco podobného. Doma strčila malý poklad do kredence a celou noc nespala ze strachu, že ráno bude nenadálé štěstí pryč. Snad co půl hodiny je chodila kontrolovat, avšak zlaté mince zůstaly i nadále mincemi. Dívka, nyní už rozhodně ne chudá, si za ně pořídila tkalcovský stav, který jí společně s její pílí pomohl z bídy. Po čase si našla mládence a spokojeně s kupou dětí se dožila požehnaného věku. Způsob, jakým si pomohla k živobytí, nezůstal utajen a mnoho lidí se vypravilo v noci ke kříži v naději, že i oni si odnesou alespoň pár zlaťáčků. Na oheň, natož poklad, však zřejmě již nikdo nikdy nenarazil, nebo si alespoň to tajemství nechal pro sebe.

Jaroslav Pulkrábek

Co se vám vybaví, když se řekne „VOLARY“

Pavlína Blahotová
vydavatelka časopisu Krásný rok, Praha

Jak k nám do 14 m² velké garsonky v Nuslích přišli v roce 1987 estebáci, já těhotná studentka, a oni, že můj bratr napsal, že chce na vojnu k pohraniční stráži a jestli tedy chce emigrovat, nebo co. Můj bratr je hajný. Takže to bylo jasný, prostě chtěl být v lese... Nakonec narukoval do Volar.

Jaromír Polášek
ředitel Jihočeské centrály cestovního ruchu, České Budějovice

1. Dřevo, 2. Pohraniční stráž, 3. Křižovatka mezi Prachaticemi, Šumavou a Lipnem.

Jiří Březina
spisovatel, České Budějovice

Volary? Zvláštní jméno, trochu cizí, hodilo se k tomu všemu novému, k těm divokým místům, která jsem jako malý začal poznávat po převratu. Rodiče se mnou a sourozenci jezdili na dovolené na Šumavu, stihli jsme ji prochodit ještě předtím, než tu svou divokost začala ztrácet. To jméno mě vrací zpátky a pořád ještě je cítit tajemstvím.

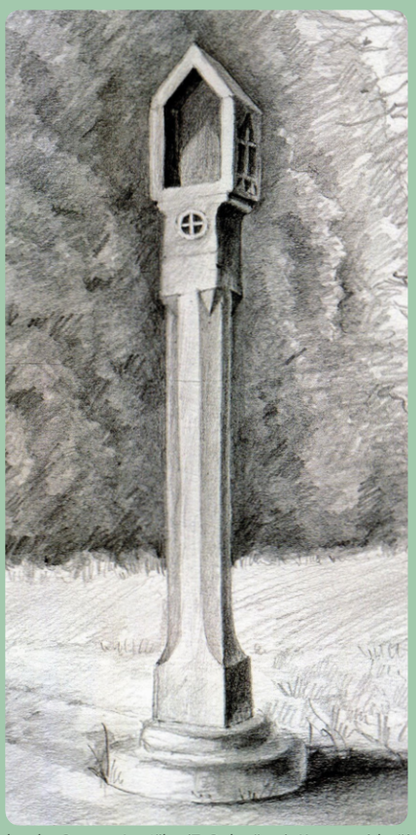
Ztracený morový sloup

Když jsem se doslechl, že kousek nad kalvárií stával dnes již bohužel ztracený morový sloup, představoval jsem si takový ten klasický. Dole podstavec plný soch. Pak první patro, zase sochy, pak druhé a na samém vrcholu třeba socha anděla. A tak jsem byl trochu zklamán, když se mi podařilo získat jeho fotografii. Je zřejmé, že pocházel ze stejné kamenické dílny jako boží muka v nedalekém Záblatí a v osadě Městská Lhotka u Prachatic. S oběma uvedenými je totiž spojují jinde nezaznamenané detaily zdobící kaplici. Jejich objednávka zřejmě souvisela se Zlatou stezkou a pocházejí z počátku 20. let 16. století, kdy zde řádil mor. Ve všech třech případech byl použit černý granit, pravděpodobně z masivu hory Libín.

Morový sloup sloužil rovněž jako hraniční bod a lze ho najít na plánu lesů z roku 1687. V 17. i 18. století hrál totiž důležitou roli při sporech mezi volarskými měšťany a eggenberskou či později schwarzenberskou vrchností. Kdy byl sloup stržen, není jasné. V roce 1925 totiž nalezl Alois Nusko, který před odsunem bydlel v dnes již neexistujícím statku Pflegerhof, tedy v místě, kde kdysi sloup stával, napravo od cesty dva jeho kusy. Později v ruinách bouraného zdiva stáje sousedícího dvora našel chybějící část dříku a sloup znovu postavil.

Na zadní straně hlavice měly být vytesány tři kříže, na přední straně sloupu pak nad sebou dva kříže v kruhu. Tak alespoň praví popis. Měl jsem v ruce fotografii i skicu a na přední straně byl jen jeden kříž. Ona fotografie sloupu byla publikována v roce 1927 a opětovně v roku 1940. Zajímavé je, že jsem ho nenašel na žádné mapě.

V které době byl podruhé stržen a kdy se ztratil, jsem nezjistil. Ještě na počátku šedesátých let minulého století ho stojící a zřejmě bez větší újmy v kresbě zachytil Roman Lávička, avšak roce 1964 prokazatelně ležel opět rozpadlý na tři kusy napravo od cesty. Našel ho tam Paul Praxl ze starého soumarského rodu, žijící v

kresba Roman Lavička (Z. Paloušová, Kamenná boží muka v jižních Čechách a přilehlé Moravě, 2009)

Bavorsku. Marně vysvětloval soudruhům na městském výboru, že jde o vzácnou památku a že náklady na její záchranu uhradí. Zkoušel to i v letech 1967, 1972 a 1980. To tam sloup ještě ležel v mlází. V roce 1990 se po něm slehla zem. I když...

Nedávno jsem seděl Romanem Kozákem a řeč padla mimo jiné i na morový sloup. Vyprávěl, že někdy kolem roku 2000 našel kus tohoto sloupu ležet u cesty. Hned poznal, o jak významný artefakt jde, a běžel na úřad, aby tam poslali lidi s autem a tuto památku zachránili. Jenže záchranná expedice již nic nenašla a ani následné vyptávání a apelování na svědomí těch, kteří mají sloup doma, nevedlo k výsledku. Tak lze jen doufat, že se nestane nic zlého. Ten sloup totiž zároveň vymezoval obecní hranice a hrál důležitou roli při sporech Volaranů s vrchností. A určitě jste slyšeli o ubožácích, kteří po smrti nenašli klid jen proto, že posunuli nějaký ten mezník.

Chvíli jsem stál na místě, kde měl stát onen morový sloup, a rozhlížel se kolem. Tak tady někde na dohled jsou pohřbeny desítky obětí morové rány. A dole na louce stával Pflegerhof, kde se Alois Nusko, ten, který morový sloup znova postavil, roku 1898 narodil. Náhodou jsem o něm něco věděl, i když jsem ho osobně neznal. Podle statku mu říkali Pflegerloisl. Jeho sestru zastřelili v roce 1945 kousek od Soumarského mostu. Prý chtěla něco přenést před odsunem do Bavor. On sám šel ze školy rovnou na italskou frontu, tam ho zajali a dostal se až na Sicílii a do Florencie. Proto mluvil velice dobře italsky. Ve Volarech byl prvním, kdo měl ve třicátých letech motorovou sekačku. Po válce byl odsunut do Bavor. Zemřel v roce 1983. Tedy v tom samém roce, kdy jsem poprvé přijel do Volar. Psal docela pěkné básničky, proto ho znám. Statek byl po válce stržen, ale zachovala se fotka. Pan Nusko si totiž vydal vlastní pohlednici, na které byl zachycen nejen Pflegerhof, ale mám takový pocit, že je na něm i ona usedlost zvaná Burg.

Očistil jsem kámen u cesty a zapálil na něm dvě svíčky. První za Pflegerloisla, druhou za ty, kteří leží na zapomenutém morovém hřbitově.

Jaroslav Pulkrábek

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY 2019

KVĚTEN: LUCIE KOHOUTOVÁ
ČERVEN: JAN MĚŠTAN
ZÁŘÍ: PŘEMYSL ČECH
ŘÍJEN: JAN LAKOSIL
LISTOPAD: DAVID JAN ŽÁK
PROSINEC: MARIE MALÁ

KIC VOLARY

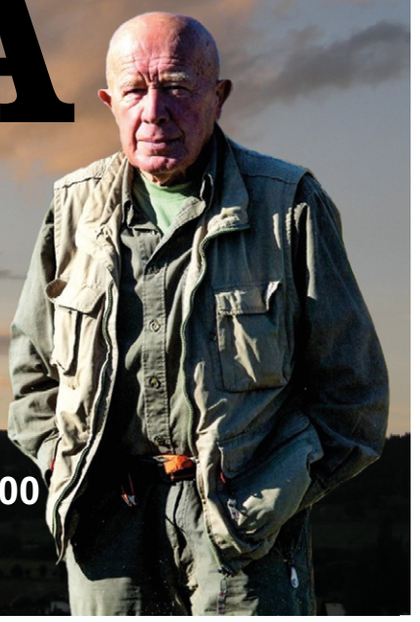
KNIHOVNA VOLARY

TOULKY STAROU ŠUMAVOU

KIC VOLARY

Emil Kintzl - Jeňýček Fischer

ZMIZELÁ ŠUMAVA

VOLARY - RADNIČNÍ SÁL - 29. DUBNA 2019 - 18:00

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Úřad práce ČR

Úřad práce ČR
si vás dovoluje pozvat na

INFORMAČNÍ SCHŮZKU

Se sousedy II

Termín konání: **středa 3.4.2019 od 9 hodin**

Místo konání: **Volary, Společenský sál radnice**

Projekt je určen obyvatelům města Volary a blízkého okolí.

Co mohou účastníci vstupem do projektu získat?

- Individuální **poradenství a pomoc** při vyhledávání zaměstnání.
- Získat nebo oživit dovednosti, které na trhu práce požadují zaměstnavatelé a i takové, které budou užitečné i pro ně osobně.
- Zvýšit či rozšířit svoji kvalifikaci absolvováním **rekvalifikačních kurzů.**
- Získat díky **mzdovým příspěvkům pro zaměstnavatele** snazší cestu k pracovním příležitostem.
- Finanční **příspěvek při zahájení podnikání** jako OSVČ.

Bližší informace o projektu a podmínky účasti získáte na informační schůzce nebo kontaktujte specialistku projektu Bc. Pavlu Zelenkovou telefonicky na čísle 950 153 311 / 702 006 097 či e-mailem na adrese pavla.zelenkova@uradprace.cz

Policie České republiky
Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje
přijme nové policisty

- zájemci se mohou hlásit na personálním pracovišti
  Územního odboru KŘP Jihočeského kraje Prachatice
- telefon číslo 974 236 400, e-mail: stanislava.vachtfeidlova@pcr.cz
  osobně na adrese Pivovarská 4,383 01 Prachatice
- nástupní plat **24 220,- Kč**, po úspěšném ukončení základní
  odborné přípravy (12 měsíců) **29 540,- Kč,**
  po zkušební době za splnění daných podmínek může být přiznán
  náborový příspěvek ve výši **75 000,- Kč**
- Základní předpoklady k přijetí do služebního poměru:
  bezúhonnost – trestní rejstřík bez záznamů, osobnostní a fyzická způsobilost, zdravotní způsobilost, úplné středoškolské vzdělání ukončené maturitní zkouškou
- **Uchazeč absolvuje psychologické testy, fyzické testy a zdravotní vyšetření.**
- **Noví policisté jsou přijímáni v rámci celého Jihočeského kraje**
- **Zkušební doba je 6 měsíců**

Pomáhat a chránit

Vojenské lesy a statky ČR, s. p., Divize Horní Planá,

rybářství Chvalšiny Vám nabízí

Prodej velikonočních kaprů a pstruhů VOLARY – NA TRŽNICI

18. 4. 2019

od 9.00 do 12.00 hod.

podrobnější informace na tel.: 605 206 749

Řádková izerce

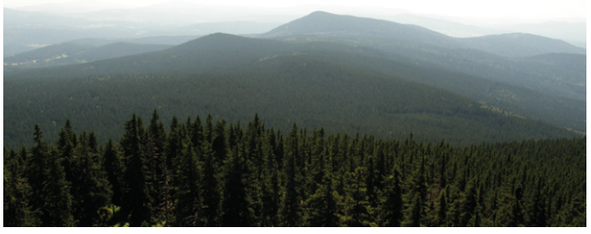
- **Prodej slepiček**

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky Tetra hnědá, Dominant ve všech barvách, Green Shell-typu Araukana

14–19 týdnů/159–209 Kč/ks. Prodej: Volary – u tržnice

16. 4., 29. 5. a 27. 6. 2019 – 12:45 hod.

Info: po–pá 9:00 – 16:00 hod., tel.: 601 576 270, 728 605 840

KIC VOLARY

KNIHOVNA VOLARY

na vlně
netradiční tkalcovna

KURZ PLSTĚNÍ

zaměřený na výrobu plstěné ovečky

lektoruje **IVANA JIŘIČKOVÁ**

Přijďte se naučit, jak pracovat s vlnou.
Nepotřebujete nic, jen dobrou náladu.

Vzhledem k omezené kapacitě je nutné si místo v kurzu předem rezervovat.
Telefon 388 333 261

12. DUBNA 2019 V 17:00 HODIN
KNIHOVNA VOLARY

AKCE PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

DEN ZEMĚ

UKLIĎME SI NAŠÍ MATIČKU ZEMI

13. DUBNA 2019

OD 14:00 HODIN

SRAZ PŘED DDM VOLARY

dům dětí a mládeže
Prachatice • Netolice • Vimperk • Volary

Now

Městská **galerie** Volary, Náměstí 25

Gruppe 16

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY

LUCIE KOHOUTOVÁ

KNIHOVNA VOLARY

KIC VOLARY

9. KVĚTEN 2019,18:00, KNIHOVNA